

Súd: Mestský súd Bratislava IV  
Spisová značka: B2-7C/55/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119260714  
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Roštárová  
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:6119260714.6

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Alenou Roštárovou v sporovej veci žalobcu: UBC 2020, k.s., Zelinárska 6, Bratislava, správca konkurznej podstaty úpadcu Silverside, a.s., so sídlom Plynárenská 7/B, Bratislava, IČO: 50 052 560, proti žalovanému: Y. E., G.. XX.XX.XXXX, K. P. G. Z. XX, P. G. Z., o zaplatenie 1.483,75 eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a .
- II. Žalovanému proti žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania a postúpenou zaniknutému Okresnému súdu Bratislava II dňa 30.07.2023 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.483,75 eur titulom náhrady škody a náhrady trov konania

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ až žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 18.05.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere Číslo (variabilný symbol) XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver nasledovne: istina: vo výške 5.000,- eur (Článok II. Zmluvy), ktorý bol žalovaný povinný vrátiť spolu so zmluvným úrokom vo výške 18,10 % ročne (Článok II. Zmluvy) (ďalej len „Úver“). Dňa 18.05.2017 bola zároveň medzi Žalobcom ako veriteľom a Žalovaným ako dlžníkom uzatvorená Dohoda o

zrážkach zo mzdy (ďalej len „Dohoda“), na základe ktorej sa žalobca a žalovaný dohodli, že v prípade, ak sa žalovaný dostane do omeškania s akoukoľvek platbou, vyplývajúcou zo Zmluvy, je žalobca oprávnený predložiť predmetnú Dohodu zamestnávateľovi žalovaného a požiadať o výkon zo zrážok zo mzdy žalovaného. Žalovaný neuhrádzal splátky riadne a včas, a tým sa dostal do omeškania. Z uvedeného dôvodu tak žalobca prikočil k zaslaniu výziev na plnenie prostredníctvom sms správ. Dňa 28.03.2018 o 11:00 hod. žalobca odoslal žalovanému sms správu, v obsahu ktorej žalobca oznámil žalovanému, že sa ku dňu 28.03.2018 dostal do omeškania s úhradou splátky č. 10 v sume 77,24 eur a zároveň mu oznámil, že v prípade nepripísania predmetnej platby na účet žalobcu, požiada zamestnávateľa žalovaného o výkon zrážok zo mzdy v zmysle Dohody. Dňa 21.03.2018 bola žalobcovi doručená žiadosť žalovaného o individuálny prístup pri Zmluve, ktorej žalobca nevyhovel. Dňa 21.03.2018 bola žalobcovi doručená žiadosť žalovaného o individuálny prístup pri Zmluve datovaná zo dňa 19.03.2018 (ďalej len „Žiadosť“), prostredníctvom ktorej žalovaný žiadal od žalobcu individuálny prístup pri riešení Zmluvy. Požiadavku na individuálny prístup žalovaný odôvodňoval jeho nepriaznivou finančnou situáciou, do ktorej sa mal dostať v dôsledku spáchania viacerých trestných činov smerovaných voči nemu. Uvedené skutočnosti žalovaný dokladoval listinou - oznámením Okresnej prokuratúry O., sp. zn.: L.-X zo dňa 08.03.2018 (ďalej len „Oznámenie“), v ktorej mu Okresná prokuratúra O. oznámila, že žalovaným podané oznámenie o podozrení z viacerých trestných činov bolo odovzdané príslušnému

vyšetrovateľovi OR PZ, Odboru kriminálnej polície O.. Žalobca žalovanému písomným podaním zo dňa 05.04.2018 s názvom „Vyjadrenie k žiadosti“ (ďalej len „Vyjadrenie Žalobcu k Žiadosti“) oznámil, že jeho žiadosti nie je možné vyhovieť. Dňa 03.04.2018 žalobca zaslal zamestnávateľovi žalovaného Žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy/iných príjmov, nakoľko žalovaný naďalej riadne a včas neplnil, na základe ktorej požiadal zamestnávateľa žalovaného o výkon zrážok zo mzdy v zmysle Dohody. Dňa 20.04.2018 bol žalobcovi doručený ďalší písomný dopyt žalovaného, ktorý odmietol. Následne bol žalobcovi doručený ďalší písomný dopyt zo dňa 20.04.2018 s názvom „Zosúladenie právneho stavu - Žiadosť“ (ďalej len „Dopyt“). V predmetnom Dopyte už žalovaný účelovo uvádza, že so žalobcom neuzavrel Dohodu a uviedol, že ako dlžník má zákonnú možnosť odmietnuť uzatvorenie tejto Dohody tým, že ju nepodpíše, a tak aj učinil a ako dôkaz posielal návrh tejto dohody bez jeho podpisu. Žalovaný požiadal žalobcu, aby informoval jeho zamestnávateľa, že k uzavretiu Dohody nedošlo, pričom hrozil, že ak tak žalobca neurobí, potom dôjde k nezákonným zrážkam zo mzdy na základe omylu spoločnosti Silverside, a. s., na ktorý vopred upozornil, a má zato, že takto už to bude úmyselne konanie spoločnosti žalovaného neoprávnene domáhať sa vykonania zrážok z jeho mzdy. Možno jednoznačne uzavrieť, že v predmetnom podaní žalovaný implicitne hrozil podaním trestného oznámenia, v prípade, ak žalobca nezastaví výkon zrážok zo mzdy. Na predmetný Dopyt žalobca žalovanému odpovedal prostredníctvom Advokátskej kancelárie VIVID LEGAL, a to písomnou odpoveďou zo dňa 03.05.2018 s názvom: „Zosúladenie právneho stavu - odpoveď na žiadosť zo dňa 20.04.2018“ (ďalej len „Odpoveď na Dopyt“), pričom požiadavky žalovaného obsiahnuté v Dopyte odmietol. Žalobca súčasne oznámil žalovanému, že uvedená advokátska kancelária zastupuje žalobcu vo veci jeho

útokov voči žalobcovi a žalovanému bola zaslaná kópia plnomocenstva na zastupovanie. Dňa 01.06.2018 - Žalovaný podal účelové trestné oznámenie, kde klamlivo tvrdil, že Dohodu nepodpísal, a že existuje len jedno vyhotovenie Dohody, a to s odkazom na neexistujúce ustanovenie Dohody. Dňa 01.06.2018 žalovaný podal podanie proti žalobcovi, v ktorom klamlivo a difamačne tvrdil, že postup Žalobcu pri uzatváraní Dohody bol v rozpore s právnymi predpismi a začalo sa konanie pred Národnou bankou Slovenska (ďalej len „NBS“). Dňa 06.06.2018 bola žalobcovi doručená písomná žiadosť NBS, kde NBS pod hrozbou pokuty požiadala žalobcu, aby podanie preveril a podľa výsledku preverenia podania, aby prijal príslušné opatrenia. Žalobca zaslal NBS písomné stanovisko (ďalej len „Stanovisko k Vyžiadaniu“), v ktorom reagoval na podnet, ako aj na požiadavky NBS vymedzené vo Vyžiadaní. Predmetné Stanovisko k Vyžiadaniu vypracovala pre žalobcu Advokátska kancelária VIVID LEGAL. NBS následne adresovala žalovanému písomnú odpoveď, v ktorej NBS na základe dokumentov, ktoré jej žalobca predložil uzavrela, že žalobca nepožaduje od žalovaného plnenie, ktoré by nezodpovedalo splátkam úveru a inštruovala žalovaného, aby ak si skutočne myslí, že Dohoda je neplatná, aby sa domáhal jej neplatnosti prostredníctvom súdu. Táto odpoveď NBS bola zaslaná žalobcovi na vedomie. Dňa 19.07.2018 došlo k výsluchu žalobcu v trestnom konaní začatom na podklade trestného oznámenia žalovaného, v ktorom bol žalobca vylúčaný pre podozrenie z trestného činu nátlaku. Podľa informácií žalobcu, toto trestné konanie bolo zastavené. Za poskytnutie právnych služieb v súvislosti so zabezpečením náležitej ochrany voči útokom žalobcu vystavila Advokátska kancelária VIVID LEGAL žalobcovi faktúry, ktoré žalobca advokátskej kancelárii uhradil. Žalobca následne výzvou zo dňa 27.02.2019 vyzval žalovaného na náhradu škody, prílohou ktorej bolo aj vyčíslenie škody - sumy odplaty poskytnutej Advokátskej kancelárii VIVID LEGAL. Žalovaný si Výzvu na náhradu škody v odbernej lehote neprevzal. Žalobca poukázal na ustanovenie § 424 Občianskeho zákonníka a uviedol, že sa domnieva, že žalovaný ako spôsobilý subjekt šikanóznym výkonom svojich práv mu úmyselne spôsobil škodu vo výške 1.483,75 eur z nasledovných dôvodov. Žalovaný je spôsobilým subjektom, ktorý môže spôsobiť vznik škody a jeho konanie je v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný šikanózne vykonával svoje práva, pričom motívom jeho krokov zjavne nebolo dosiahnuť ochranu svojich domnelých práv, ale zastrašiť žalobcu, odradiť ho od výkonu jeho práv, spôsobiť mu potenciálne majetkovú, resp. nemajetkovú ujmu, ohroziť jeho podnikanie, dobrú povesť. Uviedol všeobecné skutočnosti k šikanóznemu výkonu práv v rozpore s dobrými mravmi a poukázal na to, že ak by niekto vykonával svoje právo spôsobom, ktorým zámerne poškodzuje, znevýhodňuje iného, pričom úmysel poškodiť, znevýhodniť iného je aspoň prevažujúcou motiváciou, prevažujúcim dôvodom výkonu práva (teda popri hlavnom motíve poškodiť iného tu vystupujú aj iné motívy, napríklad sledovanie vlastného záujmu), pôjde o šikanózný výkon práva (napriek tomu, že by sa takýto výkon práva mohol javiť vo svojej podstate oprávnený). Rovnako súdy považovali za šikanózný výkon práv i také konanie, keď konanie podľa práva sledovalo nekalé ciele, dôsledky. ÚS SR uzavrel, že zneužitím práva je tiež konanie, ak niekto používa zákonné prostriedky (napríklad žalobu, sťažnosť) a to len za účelom zníženia reputácie iného

(súdu, protistrany v súdnom konaní). Napríklad Okresný súd Trnava považoval za šikanóznny výkon práv podanie žaloby,

ktorá nie je spôsobilá odstrániť spornosť vzťahu zmluvných strán a chápal ju len ako nástroj na zabránenie podnikania žalovaného bez toho, aby reálne došlo k ochrane práva žalobcu. Európska judikatúra považuje za šikanóznny výkon práv napríklad nedôvodné podávanie žalôb. Uviedol, že v súlade so závermi judikatúry môže mať konkrétne konanie porušujúce dobré mravy charakter napríklad nedôvodného bránenia, alebo sťažovania vstupu do budovy alebo na pozemok oprávneným užívateľom, účelové zadlženie, alebo účelové podanie žaloby v úmysle znemožniť, alebo sťažiť vymáhanie dlhu veriteľom, organizovanie zjavne neseriózných súťaží v úmysle vylákania peňazí od súťažiteľov a pod. S istou dávkou zovšeobecnenia možno uvedené konania predstavujúce podľa rozhodnutí súdov rozpor s dobrými mravmi charakterizovať ako konania vykazujúce znaky zákernosti, pomsty, bezohľadnosti, neprimeranej ziskuchtivosti atď. K šikanóznemu výkonu práv žalovaným uviedol, že po tom, čo žalobca požiadal zamestnávateľa žalovaného, aby vykonával zrážky z jeho mzdy, žalovaný nadobudol dojem, že by sa nemali vykonávať zrážky z jeho mzdy. Žalovaný však namiesto toho, aby zvolil účinnú ochranu svojich domnelých práv (podal žalobu na súde), začal s útokmi na žalobcu. Vo svojom Dopyte žalovaný implicitne hrozil podaním trestného oznámenia, ak žalobca neupustí od výkonu zrážok zo mzdy. Keďže žalobca neupustil od výkonu zrážok zo mzdy, tak žalovaný, podal Podanie na NBS, ktorá však nie je oprávnená zabezpečiť pre žalovaného účinnú ochranu jeho práv, ale len „potrestať“ žalobcu (pričom hrozba potrestania bola reálna, uvedené napríklad vyplýva i z textu Vyžiadania, v ktorom sa uvádza, že ak žalovaný nezašle svoje vyjadrenie v lehote stanovenej NBS, hrozí mu pokuta až vo výške 50.000 eur). Žalovaný v predmetnom Podaní ešte navyše s vysokou mierou zákernosti a bezohľadnosti nepravdivo tvrdil, že Dohodu nepodpísal. Z konania pred NBS nakoniec vyplynulo, že žalovaný podpísal dve vyhotovenia Dohody, tie odovzdal zástupcovi žalobcu a pre seba si ponechal tretie vyhotovenie Dohody, ktoré podľa domnienky žalobcu žalovaný zámerne s nekalým úmyslom nepodpísal. Toto aj využil a NBS ľstivo predkladal vyhotovenie Dohody, ktoré bolo určené pre jeho potreby a ktoré zámerne nepodpísal. Keďže žalobca aj napriek týmto hrozbám žalovaného neupustil od výkonu zrážok zo mzdy, tak žalovaný, zvolil použitie ďalších hrozieb pre žalobcu, konkrétne podal trestné oznámenie, v ktorom zvolil rovnako ľstivý postup ako v konaní pred NBS, tvrdil nepravdy a predkladal nepodpísané vyhotovenie Dohody, ktoré mal určené pre svoje potreby. Žalobca sa domnieva, že Žalovaný zámerne už v čase podpisovania jednotlivých vyhotovení Dohody svoje vyhotovenie nepodpísal, aby uvedené mohol nejakým voči Žalobcovi použiť. Je jednoznačné, že žalovaný nechcel účinne ochrániť svoje práva, ale len chcel sťažiť vymáhanie pohľadávky žalobcu voči žalovanému, zastrašiť žalobcu, donútiť ho, aby nepožadoval od zamestnávateľa žalovaného zrážky zo svojej mzdy. Žalovaný za týmto cieľom uskutočnil úkony, ktoré mu jednak nemohli zabezpečiť ochranu jeho domnelých práv, navyše v obsahu ktorých (v obsahu písomných podaní) uvádzal ľstivo a zámerne nepravdy a to všetko so zámerom ohroziť podnikanie žalobcu, spôsobiť mu majetkovú ujmu, hroziť trestnoprávnymi sankciami, privodiť mu ďalšie náklady na právne služby. Je zrejmé, že žalovaný šikanózne vykonával svoje práva, pričom motívom jeho krokov zjavne nebolo skutočne dosiahnuť ochranu svojich domnelých práv (žalovaný sa nedomáhal účinnej ochrany svojich práv - určenia neplatnosti Dohody). Práve naopak, cieľom

jeho krokov bolo len „zastrašiť, potrestať“ žalobcu, keď žalovaný inicioval konanie pred NBS, ktorá nemá právny dosah na určenie neplatnosti Dohody (nevie žalovanému poskytnúť potrebnú ochranu jeho práv), ale naopak ktorá vie ohroziť podnikanie žalobcu - rozhoduje o priznaní ako aj odňatí licencie žalobcu na poskytovanie spotrebiteľských úverov. Žalovaný sa teda obrátil na autoritu, ktorej prípadné rozhodnutie by mohlo reálne ohroziť žalobcu bez toho, aby žalovanému vôbec mohla byť poskytnutá náležitá ochrana jeho práv, inicioval konanie pred NBS, ktorá nemá možnosť poskytnúť žalovanému právnu ochranu, ale ako kontrolný orgán môže žalobcovi ukladať pokuty. Žalovaný teda jednoznačne konal tak, že chcel voči žalobcovi využiť hrozbu sankcie - majetkovej ujmy, ktorú mu môže uložiť NBS, podal trestné oznámenie, pričom orgány činné v trestnom konaní nemajú právny dosah na určenie neplatnosti Dohody (nevedia žalovanému poskytnúť potrebnú ochranu jeho práv). Žalovaný teda jednoznačne konal tak, že chcel voči žalobcovi využiť hrozbu trestnoprávnej sankcie. Konanie žalovaného navyše spôsobilo zvýšenie nákladov na zabezpečenie náležitej obrany voči útokom žalovaného, pretože ak by sa žalobca nebránil, bola by mu uložená pokuta od NBS - uvedené vyplýva z textu Vyžiadania, resp. mohli by mu hroziť iné sankcie - uvedené vyplýva z Predvolania, zo Zápisnice o výsluchu osoby). Žalovaný vedel, že v tejto súvislosti (v súvislosti so zabezpečením obrany žalobcu voči útokom žalovaného) je žalobca zastúpený Advokátskou kanceláriou VIVID LEGAL, ktorá ako podnikateľ poskytujúci právne služby má nárok na zaplatenie odplaty za právne služby. Žalobcovi vznikla škoda vo výške 1.483,75 eur, ktorá

predstavuje sumu peňažných prostriedkov, ktoré musel žalobca vynaložiť na nutnú obranu svojich práv a to priamo v dôsledku konania žalovaného. Za poskytnutie právnych služieb v súvislosti so zabezpečením náležitej ochrany voči útokom žalobcu vystavila Advokátska kancelária VIVID LEGAL žalobcovi faktúry. V predmetných faktúrach sa okrem odplaty za iné právne služby, faktúrovala aj odplata za právne služby, ktoré súviseli s obranou žalobcu voči žalovanému. Žalobca predmetné faktúry Advokátskej kancelárii VIVID LEGAL uhradil. Škoda žalobcovi vznikla priamo v dôsledku konania žalovaného a predstavuje náklady na právne služby advokátskej kancelárie, ktoré by žalobca nebol musel vynaložiť, tieto právne služby by sa nemuseli poskytnúť, v prípade, ak by žalovaný neuskutočňoval šikanóznym výkonom práv. Uviedol, že o vzťah príčinnej súvislosti medzi úmyselným konaním proti dobrým mravom a škodou ide vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku úmyselného konania proti dobrým mravom (t.j. ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k úmyselnému konaniu proti dobrým mravom, nevznikla by ani škoda). Osobitne k úmyslu uviedol, že žalovaný konal cielene s úmyslom spôsobiť žalobcovi škodu (resp. hrozil škodou - hrozbou majetkovej sankcie). Žalovaný prioritne mienil sťažiť, resp. zmariť vymáhanie pohľadávky žalobcu, pričom však vedel, že v súvislosti s obranou žalobcu proti jeho krokom budú žalobcovi vznikať náklady na právne služby. Žalovaný vedel (bolo mu to oznámené), že žalobca je zastúpený advokátskou kanceláriou, ktorá zastupuje žalobcu pri obrane voči útokom žalovaného. Je teda zrejme, že žalovaný vedel, musel vedieť, že v súvislosti s jeho útokmi žalobcovi vznikajú náklady v podobe odplaty zaplatenej advokátskej kancelárii za poskytnuté právne služby. Žalovaný vedel, resp. musel vedieť obracajúc sa na NBS ako kontrolný orgán žalobcu, že jeho útokmi môže prívodiť žalobcovi majetkovú ujmu bez toho, aby súčasne

dosiahol ochranu svojich práv. Žalobca osobitne zdôrazňuje, že žalovaný v Podaní žiadal iba o vykonanie dohľadu NBS, nežiadal o poskytnutie ochrany svojim práv. Je zrejme, že žalovaný vedel, musel vedieť, že podaním sťažnosti, v ktorej tvrdil nepravdy, a na podklade ktorej sa začalo konanie pred NBS, že vznikne žalobcovi škoda - vzniknú mu ďalšie náklady v súvislosti so zabezpečením náležitej obrany, - predmetné bolo žalovanému oznámené, že používa voči žalobcovi hrozbu vzniku nenapraviteľnej škody, znevýhodnenia, majetkovej sankcie. Žalovaný zjavne vedel, že NBS má rozhodujúci vplyv na podnikanie žalobcu, keď sa domnieval, že NBS je oprávnená prešetriť postup žalobcu (ako vyplýva z obsahu Podania). Žalovaný výlučne žiadal, aby NBS uskutočnila nad žalobcom dohľad, pričom súčasne NBS nijako nežiadal o poskytnutie ochrany svojich práv, žiadal iba o prešetrenie postupu žalobcu. Žalovaný vonkoncom nežiadal o to, aby NBS zabezpečila zaistenie ochrany jeho práv. Potom možno jednoznačne predpokladať, že žalovaný bol uzrozumený s tým, že NBS môže v rámci žalovaným navrhovaného prešetrenia veci voči žalobcovi použiť „donucovacie“ nástroje. Žalovaný teda vedel, že používa voči žalobcovi hrozbu „sily“, majetkovej sankcie, ktorú mu môže ukladať NBS a to súčasne bez toho, aby reálne mohol dosiahnuť ochranu svojich práva že používa voči žalobcovi hrozbu majetkovej ujmy - sankcie, ktorú mu môže uložiť NBS, že difamuje žalobcu v očiach kontrolného orgánu. Žalovaný vedome tvrdil nepravdy, ktoré diskreditujú žalobcu v očiach NBS a to len preto, aby docielil, aby sa nevykonávali zrážky z jeho mzdy. Je zrejme, že žalovaný vedel, musel vedieť, že podaním trestného oznámenia, v ktorom tvrdil nepravdy, začatím konania vedeného orgánmi činnými v trestnom konaní vznikne žalobcovi škoda - vzniknú ďalšie náklady v súvislosti so zabezpečením náležitej obrany a že používa voči žalobcovi hrozbu trestnoprávnej sankcie. O tom, že zámerom konania žalovaného reálne nebola ochrana jeho práv, ale len poškodenie, znevýhodnenie, zastrašenie žalobcu svedčí i fakt, že NBS upozornila žalovaného, aby využil účinnú ochranu svojich práv a podal na príslušnom súde žalobu o určenie neplatnosti Dohody. Toto však ku dňu podania tejto žaloby žalovaný neurobil. A to zrejme preto, lebo zistil, že tak NBS ako aj orgány činné v trestnom konaní svojimi nepravdami nepresvedčil, a tak svoje ľstivé útoky ukončil. Žalobca má za to, že žalovaný mu šikanóznym výkonom jeho práv, t.j. podaniami - Dopyt, Podanie, Trestné oznámenie, v ktorých uvádzal nepravdy, v ktorých nežiadal o zabezpečenie ochrany svojich práv, ale ktorými používal hrozbu silou (sankcie NBS, trestnoprávne sankcie); konajúc s výlučne s cieľom zmarenia, sťaženia vymáhania pohľadávky žalobcu voči žalovanému, zastrašenia žalobcu majetkovou, nemajetkovou ujmu, zastrašenia žalobcu zabránením podnikania, s cieľom znevýhodnenia žalobcu a v konečnom dôsledku aj difamačne (v očiach NBS - orgánu dohľadu) a nie s cieľom dosiahnutia účinnej ochrany svojich domnelých práv (aj keď bol žalovaný NBS upozornený na to, ako môže efektívne chrániť svoje práva, doteraz tak neurobil, lebo asi zistil, že jeho nepravdivé tvrdenia boli v konaní pred NBS, orgánmi činnými v trestnom konaní spoľahlivo popreté), uvedomujúc si narastanie nákladov na právne služby, narastanie personálnych, materiálnych nákladov na to, aby žalobca zabezpečil riadnu súčinnosť NBS, orgánom činným v trestnom konaní, uvedomujúc si reálnu hrozbu inej potenciálnej majetkovej ujmy, ktorá môže vzniknúť žalobcovi (je zrejme, že ak žalovaný žiadal

NBS o výkon dohľadu, tak musel vedieť, že spolu s oprávnením vykonať dohľad, má NBS aj oprávnenia použiť „donucovacie

prostriedky" na zabezpečenie hladkého priebehu dohľadu - pokuty. Táto hrozba bola reálna, čo vyplýva z Vyžiadania); spôsobil Žalobcovi škodu vo výške 1.483,75 eur, pričom táto škoda by nevznikla, keby žalovaný na žalobcu neútočil (nepodal Dopyt, Podanie, Trestné oznámenie).

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 29.04.2019 platobný rozkaz sp. zn. 22Up/417/2019, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 1.483,75 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne od 19.03.2019 do zaplatenia žalobcovi. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný vecne odôvodnený odpor, preto došlo v zmysle § 11 ods. 5 zákona o upomínacom konaní k zrušeniu platobného rozkazu a vec bola na základe návrhu žalobcu postúpená zaniknutému Okresnému súdu Bratislava II.

4. Svoj odpor žalovaný odôvodnil tým, že v celom nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že je pasívne vecne legitimovaný, nakoľko svoj dlh neuhrádza dobrovoľne, pretože žalobcovi je podrobne známa jeho finančná situácia, a to na základe jeho písomného upovedomenia žalobcovi zo dňa 25.06.2018, čím je jednoznačne preukázané, že je podrobne oboznámený s jeho kritickou situáciou. Toto upovedomenie bolo zaslané žalobcovi doporučenou zásielkou dňa 26.06.2018 pod podacím číslom P., čím žalovaný poskytol žalobcovi v plnom rozsahu preukázateľne a hodnoverne podklady o stave veci. Žalobca v skutkovom stave uvádza nepravdivé tvrdenia týkajúce sa uzatvorenia Dohody o zrážkach zo mzdy, nakoľko k takej dohode nikdy nedošlo, a teda vykonávanie zrážok z jeho mzdy je bez právneho dôvodu. Uviedol, že jasne a nespochybniteľné je preukázané, že ona ako spotrebiteľ takú dohodu nikdy neverifikoval. Na jeho žiadosť o zosúladenie právneho stavu žalobca neprejavil záujem a nakoľko jemu neznáma osoba svojvoľne verifikovala Dohodu o zrážkach zo mzdy s použitím jeho osobných údajov, v jeho mene, ocitol sa proti svojej vôli a bez jeho vedomia ako účastník zmluvného vzťahu Dohody o zrážkach zo mzdy, na základe ktorej si žalobca uplatnil zrážky zo mzdy aj napriek tomu, že on ako spotrebiteľ vôbec nebol účastníkom takejto dohody. Na základe pretrvávajúceho protiprávneho stavu bolo podané trestné oznámenie za účelom či uvedeným konaním nedošlo k naplneniu nejakého trestného činu a uvedené bolo zaslané aj Národnej banke Slovenska na posúdenie. Preto tvrdenie žalobcu, že žalovaný podal trestné oznámenie vo veci nátlaku, nie je pravdivé, pretože opísaný skutok kvalifikovala prokuratúra, nie žalovaný. Žalovaný sa len domáha svojich zákonných práv v súlade s ústavou SR. Žalobca poukazuje na správu NBS, v ktorej spracovateľ tejto žiadosti subjektívne sa vyjadril, že rozhodnúť v danej veci by mal príslušný súd o neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy. S týmto nie je možné sa ani len sčasti stotožniť, nakoľko o neplatnosť právneho úkonu - dohody, sú oprávnené obidve zúčastnené strany. Takéto právo jemu neprináleží, nakoľko na zrážkach zo mzdy sa on nezúčastnil a ani neposkytol na také spracovanie svoje osobné údaje. Žalobca dáva za vinu žalovanému, že štát si zabezpečuje dodržiavanie a rešpektovanie zákonov SR pod hrozbou pokuty pričom tu je dôležité poukázať na skutočnosť, že pokuta sa udeľuje výhradne a len osobám, ktoré nedodržiajú, porušujú platné zákony. To, že NBS poučila žalobcu, že v prípade nedodržania zákona mu môže byť uložená pokuta, samo o sebe nemá absolútne žiadny súvis so žalovaným. Žalovaný je presvedčený, že žalobca pri vykonávaní podnikateľskej činnosti si je vedomý, že je

povinný dodržiavať platné zákony. Preto úvaha spoločnosti žalobcu, že pri spracovaní odpovede pre NBS musel dodržiavať a rešpektovať zákon pod hrozbou pokuty, nie je na mieste. Žalobcove tvrdenia o zastavení trestného stíhania sú nepravdivé. Žalobca (jeho zástupca) v trestnom konaní uviedol, že nakoľko zamestnávateľ žalovaného vykonáva zrážky zo mzdy, žalovaný sa nedostáva do omeškania, a preto ho žalobca duplicitne nevyzýva na úhradu splátok. V praxi však žalobca žalovanému doručil dňa 15.08.2018 upomienku na úhradu splátky navýšenú o náklady za vystavenie upomienky, dňa 17.09.2018 a 17.09.2018 upomienky na úhradu splátky navýšenú o náklady za vystavenie upomienky. Ďalšie zásielky od žalobcu žalovaný zo strachu, ktorý v ňom úmyselne vyvoláva žalobca nepreberá. Žalobca doručuje aj niekoľkokrát za jeden deň žalovanému SMS správy. Takýmto spôsobom žalobca vyvoláva úmyselne strach u žalovaného, ktorý už aj napriek nezákonnému výkonu zrážok zo mzdy, z veľkého strachu radšej pravidelne uhrádza ďalšie pravidelne mesačné splátky žalobcovi, čím tak žalobca súbežne poberá splátky od zamestnávateľa žalovaného ako aj od neho. Takýmto spôsobom si zabezpečuje z pohľadu žalovaného väčší majetkový prospech, aký mu podľa zmluvy prináleží. To že takéto správanie oprávnene vyvolalo strach u žalovaného, čo malo u neho za následok nepreberania zásielok a tento strach pretrváva doposiaľ svedčí aj skutočnosť, že žalobca prostredníctvom platobného rozkazu sa len snaží prinútiť žalovaného, aby podal žalobu a neplatnosť právneho úkonu - Dohody o zrážkach zo mzdy, čo by vlastne znamenalo späťvzatie podpisu žalovaného zo zmluvy a tým zlegalizovať nekalé praktiky žalobcu. Žalobca ovláda pomery žalovaného, je mu dobre známe, že žalovaný má

existenčné problémy - insolventnosť, a to v súvislosti s tým, že sa stal obeťou obzvlášť závažného zločinu podvodu, čo vyplýva z Upovedomenia o vznesení obvinenia. Žalovaný len s veľkou námahou vie pokryť základné potreby rodiny, nakŕmiť a napojiť deti. Podaním Platobného rozkazu žalobca sa zároveň aj mstí žalovanému, že si dovoľil poukázať na nekalé praktiky v jeho podnikaní a to aj za cenu, doslova vyhladovania rodiny žalovaného. Je neprijateľné aby v právnom štáte bol inštitút Platobného rozkazu zneužitý ako donucovací prostriedok na dosiahnutie nátlaku na presadzovanie svojvoľného konania a trest za uplatnenie svojich základných práv a slobôd.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovaného uviedol, že odpor považuje za vecne neodôvodnený a bez opory v právnych predpisoch. Žalobca má za to, že tvrdenia žalovaného sú vo vzťahu k podanej žalobe irelevantné, zavádzajúce a logicky rozporné, založené na chybnej interpretácii a aplikácii príslušných právnych predpisov a opise irelevantných, a tiež nepravdivých a zavádzajúcich skutočností. Predmetné tvrdenia žalovaného žalobca odmieta a to z dôvodu, že sú klamlivé, logicky rozporné a vo vzťahu k meritu veci irelevantné. Žalovaný neuviedol žiadne tvrdenia týkajúce sa merita veci, ani neuviedol dôkazy ktoré by boli spôsobilé spochybniť nárok žalobcu na náhradu škody, a to napriek skutočnosti, že bol o povinnosti vecne odôvodniť odpor poučený. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že žalovaný v odpore neuviedol žiadne tvrdenia, ktorými by poprel resp. vyvrátil splnenie zákonných predpokladov pre vznik nároku žalobcu na náhradu vzniknutej škody. Žalobca v odpore neuviedol ani žiadne tvrdenia, ktorými by spochybnil žalobcom uplatňovanú výšku nároku na náhradu škody, pričom odkazuje v uvedenej súvislosti e na svoju argumentáciu uvedenú v článku III. žaloby. Žalobca má za to, že žalovaný odpor náležite neodôvodnil, resp. neodôvodnil odpor vo veci samej. Žalovaný si nespĺnil povinnosť tvrdenia ani dôkaznú povinnosť, nakoľko neuviedol žiadne relevantné skutočnosti a nepredložil žiadne relevantné dôkazy, ktoré by obstáli proti tvrdeniam žalobcu. V odpore sa vyjadroval ku skutočnostiam, ktoré nemajú na existenciu nároku žalobcu na náhradu žalovaným spôsobenej škody žiadny vplyv. Tvrdenia žalovaného vyjadrené v odpore sú navyše zavádzajúce a klamlivé. Žalobca má za to, že nárok na náhradu škody (a to či už do dôvodu, alebo do výšky) nebol žalovaným vôbec rozporovaný a dôvody podaného odporu sa vzťahujú len na skutočnosti, pre ktoré žalovaný nemôže resp. nie je ochotný náhradu škody uhradiť. K jednotlivým tvrdeniam žalovaného uviedol nasledujúce: K tvrdeniam uvedeným v bode č. 1 odporu žalobca uvádza, že uvedené tvrdenia sú vo vzťahu k predmetu konania irelevantné. Žalobca uvádza, že žalovaný je pasívne vecne legitimovaný v predmetnom konaní z dôvodu, že je osobou, ktorá svojim šikanóznym výkonom práv v rozpore s ust. § 424 OZ spôsobila žalobcovi škodu. Skutočnosť, že žalovaný je tiež dlžníkom žalobcu, ktorý svoj dlh dobrovoľne neuhrádza je z hľadiska dôvodnosti nároku na náhradu škody bezpredmetná. Žalobca napriek tomu poukazuje na skutočnosť, že žalovaný svoj dlh skutočne dobrovoľne neuhrádzal v dôsledku čoho bola zamestnávateľovi žalovaného zaslaná Žiadosť o výkon zrážok. Je síce pravda, že žalovaný zaslal žalobcovi Žiadosť, na ktorú odkazuje v prílohe č. 1 k odporu, avšak žalobca mu vyjadrením k Žiadosti oznámil, že jeho Žiadosti nie je možné vyhovieť a zároveň oboznámil žalovaného s dôvodmi odmietnutia jeho Žiadosti. Žalobca upozornil žalovaného, že akékoľvek podozrenie zo spáchania trestného činu, ktorý mal žalovaného údajne poškodiť (a ani podanie trestného oznámenia), nie je dôvodom na to, aby vyhovel jeho žiadosti. Je preto zrejmé, že žalovaný vedel o svojej povinnosti riadne uhrádzať dohodnuté mesačné splátky úveru. Nakoľko však napriek tomu svoje povinnosti dobrovoľne neplnil je nesporné, že tvrdenie žalobcu možno považovať v celom rozsahu za pravdivé. Žalobca vo vzťahu k uvedenému bodu uvádza, že žalovaným tvrdené skutočnosti nijakým spôsobom nerozporujú dôvod, ani výšku nároku žalobcu na náhradu škody, ktorá vznikla v dôsledku šikanózneho výkonu práv žalovaného. K tvrdeniam uvedeným žalovaným v bode č. 2 odporu uviedol, že a sú vo vzťahu k predmetu konania irelevantné, otázka platnosti Dohody nie je predmetom tohto konania. Žalobca uvádza, že tvrdenie žalovaného, ktorým žalovaný popiera skutočnosť, že so žalobcom platne uzavrel Dohodu je klamlivé a účelové. Žalobca v uvedenej súvislosti odkazuje na Dohodu z ktorej je zrejmé, že žalovaný so žalobcom Dohodu platne uzavrel dňa 18.05.2017. Je pravdou, že žalobcovi bol dňa 20.04.2018 doručený Dopyt žalovaného, v ktorom klamlivo uviedol, že Dohodu neuzavrel a implicitne žalobcovi hrozil podaním trestného oznámenia v prípade ak žalobca nezastaví výkon zrážok zo mzdy. Na predmetný Dopyt však žalobca žalovanému odpovedal písomne, pričom požiadavky Žalovaného obsiahnuté v Dopyte odmietol a uviedol tiež dôvody odmietnutia. Tvrdenie žalovaného, že žalobca neprejavil záujem na riešení predmetnej situácie je preto v rozpore s realitou. Je zrejmé, že žalovaný Dohodu svojím podpisom verifikoval, preto opačné tvrdenie žalovaného považuje za absurdné. Žalovaný v bode č. 2 odporu opätovne prezentuje svoje klamlivé vyjadrenia, ktoré boli obsiahnuté už v šikanóznom Podaní žalovaného voči žalobcovi, ktoré zaslal NBS.

Žalobca uvádza už v článku III. žaloby, že z konania pred NBS vyplynulo, že žalovaný podpísal dve vyhotovenia Dohody, tie odovzdal zástupcovi žalobcu a pre seba si ponechal tretie vyhotovenie

Dohody, ktoré podľa domnienky žalobcu žalovaný zámerne s nekalým úmyslom nepodpísal. Toto aj využil a NBS ľstivo predkladal vyhotovenie Dohody, ktoré bolo určené pre jeho potreby a ktoré zámerne nepodpísal. Uvedené nepodpísané vyhotovenie Dohody opätovne zavádzajúco používa, ako dôkaz svojich klamlivých tvrdení obsiahnutých v odpore. Žalovaný nevyslovil žiadne tvrdenie a neposkytol tiež žiadny dôkaz, ktoré by preukazovali, že žalovaný vo vzťahu k žalobcovi nevykonával svoje právo šikanózne resp., ktoré by spochybňovali dôvod alebo výšku nároku žalobcu na náhradu škody. Samotná NBS považovala podanie žalovaného za neefektívne bránenie práva. V Odpovedi NBS bol žalovaný dokonca oboznámený s jeho právom domáhať sa neplatnosti Dohody na príslušnom súde v prípade, ak žalovaný na neplatnosti Dohody trvá. Žalovaný však do dnešného dňa žalobu o určenie existencie alebo neexistencie práva žalobcu na výkon zrážok zo mzdy na základe Dohody nepodal. K tvrdeniam uvedeným v bode č. 3 odporu má a za to, že uvedené tvrdenia je potrebné považovať za nespôsobilé vecne odôvodniť odpor, nakoľko predmetné tvrdenia nespochybňujú ani nepopierajú dôvodnosť ani výšku. Tvrdenie žalovaného o podaní trestného oznámenia ako aj Podania NBS „na základe pretrvávajúceho protiprávneho stavu“ považuje za klamlivé. Medzi žalobcom a žalovaným neexistoval protiprávny stav, ktorý by naplňal znaky skutkovej podstaty niektorého trestného činu v zmysle TZ. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že napriek trestnému oznámeniu žalovaného a výsluchu žalobcu nebolo začaté trestné stíhanie voči žalobcovi. Rovnako tak podanie žalovaného bolo zo strany NBS vyhodnotené ako nedôvodné. Tieto účelové podania Žalovaného nemohli nijakým spôsobom zabezpečiť ochranu jeho domnelých práv. Jediným cieľom žalovaného bolo len „zastrašit“, resp. potrestať“ žalobcu a spôsobiť žalobcovi ďalšie náklady na obranu proti neefektívnym, difamujúcim a šikanóznym podaniam žalovaného. Pokiaľ žalovaný v bode č. 3 odporu ďalej uvádza, že sa svojim konaním len domáha svojich zákonných práv v súlade s Ústavou, pričom poukazuje na čl. 12 Ústavy, tak zjavne konal v mylenej domnienke, že v súlade s Ústavou môže za zámienkou „uplatňovania svojich práv“ podávať voči žalobcovi šikanózne podania nespôsobilé reálne zabezpečiť ochranu domnelých práv žalovaného. Žalovaný však týmto svojim konaním zároveň porušil hneď dve zásady ústavného práva, a to zásadu dobrých mravov a zásadu zákazu zneužitia subjektívnych práv. Žalovaný bol uzročený so skutočnosťou, že výkonom svojich subjektívnych práv môže vzniknúť žalobcovi škoda v podobe nákladov na zabezpečenie náležitej obrany voči útokom žalovaného. Žalovaný napriek tomu vykonával svoje subjektívne práva šikanóznym spôsobom. Hodnotenie názoru NBS zo strany žalovaného je vo vzťahu k predmetu tohto konania bezpredmetné. Žalovaný taktiež uvádza, že mu neprináleží právo na podanie žaloby o určenie existencie alebo neexistencie práva žalobcu na výkon zrážok zo mzdy na základe Dohody, nakoľko žalovaný sa nepovažuje za stranu Dohody. Žalobca považuje toto vyjadrenie za irelevantné vo vzťahu k dôvodnosti nároku žalobcu na náhradu škody. Tiež považuje predmetné vyjadrenie žalovaného za nesprávne. Ak žalovaný tvrdí, že Dohoda nebola uzavretá so žalovaným, ako so stranou Dohody, a výkon zrážok z jeho zo mzdy je vykonávaný v rozpore s právnymi predpismi, nič mu nebráni

podat' žalobu o určenie existencie alebo neexistencie práva žalobcu na výkon zrážok zo mzdy. Žalobu voči žalobcovi nepodal, lebo si je pravdepodobne vedomý skutočnosti, že nakoľko je zrejmé že Dohodu so žalobcom uzavrel platne, nebol by v takomto súdnom konaní úspešný. Uvedené len preukazuje, že žalovaný sa svojim podaniami nesnažil domôcť svojich práv. Naopak snažil sa len účelovo poškodzovať žalobcu a sťažiť tak žalobcovi vymáhanie jeho pohľadávky z existujúceho záväzkového vzťahu, Nie je tiež pravda že by žalobca „dával za vinu“ žalovanému výkon dohľadu príslušných štátnych orgánov nad dodržiavaním zákonnosti tak ako to tvrdí v odpore, len si uplatňuje svoj nárok na náhradu škody, ktorá vznikla v dôsledku šikanózneho výkonu subjektívnych práv žalovaného. Žalobca trvá na svojom tvrdení, že trestné konanie začaté na základe trestného oznámenia žalovaného bolo zastavené. Žalobca nevyzýval žalovaného na duplicitné plnenie splátok, automatizovaným, štandardným spôsobom ho priebežne informoval o lehotách splatnosti splátok úveru, prípadne ho vyzval na plnenie splátky úveru, s ktorej plnením sa dostal do omeškania. Až v prípade neuhradenia splátok po výzve žalobcu, upozornil žalovaného, že môže voči nemu uplatniť práva vyplývajúce z Dohody a požiadať zamestnávateľa Žalovaného o výkon zrážok zo mzdy. Tvrdenie že žalobca si zabezpečuje plnenie nad rámec zmluvy je preto nepravdivé a zavádzajúce. Žalovaný tiež tvrdí, že sa stal obeťou trestného činu podvodu a uvádza aj to, že má existenčné problémy. Žalobca však poukazuje na to, že tieto tvrdenia sú vo vzťahu k nároku na náhradu škody bezpredmetné. Žalobca neuviedol žiadne tvrdenie, z ktorého by vyplývalo, že žalovaný nevykonával voči žalobcovi svoje subjektívne práva šikanóznym spôsobom, ktorý je v hrubom rozpore s dobrými mravmi, neuviedol žiadne tvrdenie, ktorým by poprel alebo spochybnil dôvodnosť alebo výšku nároku na náhradu škody. Žalovaný naopak implicitne popísal motív svojho konania a skutkové okolnosti, ktoré ho viedli k zneužitiu svojich subjektívnych práv. Uvedené tvrdenia žalovaného v

odpore iba „dokresľujú“ postoj žalovaného k plneniu vlastných záväzkov a tiež preukazujú jeho motiváciu účelovými podaniami odrádzať žalobcu od vymáhania jeho pohľadávky, ktorú má voči žalovanému a spôsobovať žalobcovi škodu spočívajúcu v nevyhnutnom vynakladaní finančných prostriedkov na náležitú obranu proti jeho šikanóznym podaniam. Finančná situácia žalovaného, to či je, alebo nie je účastníkom Dohody nemá žiadny vplyv na dôvodnosť ani výšku nároku žalobcu na náhradu škody voči žalovanému, nakoľko nárok na náhradu škody nie je nárokom vyplývajúcim z porušenia zmluvných povinností žalovaného zo zmluvy, ale je nárokom, ktorý si žalobca uplatňuje z dôvodu porušenia zákonnej povinnosti. Preto všetky ostatné skutočnosti uvedené v odpore považuje za irelevantné vo vzťahu k jeho nároku na náhradu škody. V odpore uviedol dôkazy za účelom preukázania tvrdení, ktoré nesúvisia s meritom sporu, nakoľko tieto nijakým spôsobom nespochybňujú ani nepopierajú dôvodnosť ani výšku nároku žalobcu na náhradu škody spôsobenej žalovaným. Žalobca má z vyššie uvedených dôvodov za to, že odpor je nedôvodný, nakoľko bol podaný bez vecného odôvodnenia vo veci samej. Žalobca má za to, že jeho nárok a náhradu škody je dôvodný a žiada, aby mu súd vyhovel.

6. Žalovaný v ďalších písomných podaniach doručených súdu dňa 09.07.2020, 19.10.2020 a 08.01.2024 opätovne namietal miestnu nepríslušnosť

súdu a uvádzal, že ide o spotrebiteľský spor. Uviedol, že uplatnený nárok žalobcu v celom rozsahu neuznáva čo do dôvodu a výšky, žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú. Celú žalobu namyslených a urazených právnikov úžernického žalobcu považuje za absurdnú a za cieľené zaťažovanie súdov zbytočným a šikanóznym konaním protistrany, a za prejav právnického hyenizmu voči spotrebiteľovi. Poukázal na to, že ak spotrebiteľ cíti a vníma nekorektnosť zo strany veriteľa, tak sa môže brániť rôznymi, k tomu určenými, spôsobmi tak, ako to urobil žalovaný. Poukázal na konanie veriteľa súvisiace s tzv. podpisom Dohody o zrážkach zo mzdy a reálne následky z nej plynúce. Má za to, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstve. Veriteľ výšku dlhu sám jednostranne diktuje, a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale ako už uvádza súdny dvor, pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu alebo inej objektívnej inštitúcie je relevantné ex offio súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Dohoda o zrážkach zo mzdy môže vyvolať určitú nerovnováhu v postavení spotrebiteľa a veriteľa, keďže inštitút zrážok zo mzdy neprimerane uľahčuje veriteľovi vymoženie pohľadávky aj v časti, v ktorej je alebo môže byť založená na nekalých podmienkach. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok spotrebiteľa bez predchádzajúceho odobrenia súdom, či iným nezávislým tribunálom. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd, ale spravídla veriteľ. Pritom ide aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu si veriteľ diktuje sám, vykonávajú sa zrážky zo mzdy spotrebiteľa a spotrebiteľ nemá možnosť ich priamo zastaviť. Spotrebiteľ je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu veriteľa. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa ( neprijateľné zmluvné podmienky ). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v eurokomfortnom procese zrážok zo mzdy, na základe typizovanej dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú musí brať súd ohľad ( porovnaj rozsudok C-106/77 Simmenthal ). V prípade realizovania zrážok zo mzdy nad rámec skutočného dlhu a ich poukázania na účet veriteľa zamestnávateľom spotrebiteľa by došlo k bezdôvodnému obohateniu, vydania ktorého by sa spotrebiteľ musel domáhať, pričom existuje opodstatnený predpoklad, že by tak musel urobiť súdnou cestou. V danej veci tak môže nastať situácia, v ktorej by si veriteľ mohol vymôcť celú pohľadávku voči spotrebiteľovi pomocou zrážok zo mzdy, pričom takto vymožené finančné prostriedky môžu značne prevyšovať sumu, ktorú by bol spotrebiteľ povinný zaplatiť pri náležitom preskúmaní nekalosti ustanovení zmluvy o spotrebiteľskom úvere súdom. Je jasné, že zamestnávateľ nemá žiadnu možnosť ako posúdiť, či dohoda o zrážkach zo mzdy predložená veriteľom je neprípustným zabezpečením pohľadávky. Tzv. dohodu o zrážkach zo mzdy hromadne používajú banky aj nebankovky v spotrebiteľských zmluvách. Podľa § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení

neskorších predpisov je zabezpečenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy neprípustné. Spotrebiteľské zmluvy s bankami a s nebankovkami sú však prakticky vždy formulárovými zmluvami a spotrebiteľ nemá nijakú možnosť ovplyvniť ich obsah. Okrem toho ak berie

do úvahy aj preverovanie veriteľa cez Národnú banku Slovenska ( NBS ) , tak potom si dovoľuje poznámku, že tzv. kontrola veriteľa cez NBS podľa dostupnej korešpondencie ( vid' spis) predsa nebola žiaľ žiadnou reálnou a faktickou kontrolou, len odpoveďou právnikov veriteľa na písomné dožiadanie úradníkov NBS voči veriteľovi. Lebo predpokladám, že bankový dohľad nad veriteľmi je o niečom inom ako o decentnom písomnom dožiadaní NBS a o ešte formálnejšom písomnom vyjadrení právnikov veriteľa úradníkom NBS. Preto nemôže súhlasiť s opakovanými tvrdeniami urazených právnikov veriteľa, že vyjadrenia veriteľa o vzájomných plneniach nesúvisia s týmto ich vymysleným sporom. Uviedol, že veriteľom oklamanej spotrebiteľ nemá veľa účinných spôsobov na ochranu pred arogantnými právnikmi veriteľa. Veď celé konania zmluvných strán pri typickom úverovom vzťahu je len a len v ríšii obchodníkov veriteľa a jeho namyslených právnikov. Opakoval a zdôrazňoval , že veriteľ úmyselne koná a formuluje do svojich vadných zmlúv so spotrebiteľmi ( ako aj do tejto, ktorá je súčasťou spisu ) neprijateľné zmluvné podmienky v rozpore s platnými právnymi normami a následne nekalými obchodnými praktikami ich cielene a úmyselne presadil aj u neho, v tomto prípade. Je nesporné, že obsah spotrebiteľskej zmluvy spotrebiteľ nemohol ovplyvniť a preukázateľne neboli dojednané individuálne. V tejto otázke treba preukázať, že veriteľ vie o tom, že sa môže bezdôvodne obohatiť na úkor svojho klienta, spotrebiteľa. Túto skutočnosť možno preukázať prinajmenšom dvoma tvrdeniami. Prvým je, že dodávateľ/veriteľ je zväčša súčasťou viacerých súdnych sporov a zrejme už prehrál súd so spotrebiteľom z dôvodu, že jeho zmluvy sú vadné - v rozpore s Občianskym zákonníkom alebo Zákonom o spotrebiteľských úveroch. Teda ak veriteľ takýto súd už prehrál, čo nie je zložité preukázať, potom nepochybne má vedomosť o tom, že vady zmluvy majú za následok jej neplatnosť a práve neplatnosť právneho úkonu je jedna z foriem, akou môže prísť k bezdôvodnému obohateniu. Pri druhom tvrdení v zásade platí nevyvrátiteľná právna domnienka, že publikáciou právneho predpisu v zbierke zákonov sa s týmto predpisom každý oboznámil - teda známe „nezalosť zákona neospravedlňuje“. Inak povedané, veriteľ vie o tom, čo musí zmluva obsahovať a aké sú následky, ak to neobsahuje. Vie to, lebo to vraví zákon. Žiadna ďalšia argumentácia nie je podstatná. Zákon vraví, že každý pozná zákon a jeho následky, eventuálne následky jeho nedodržania a neexistuje možnosť toto spochybníť alebo dokázať opak. Žiadal žalobu zamietnuť.

7. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 25.08.2020 uviedol, že zotráva na všetkých svojich doterajších podaniach a to v celom rozsahu a na tieto svoje podania žalobca v celom rozsahu odkazuje. Zopakoval všetky svoje predchádzajúce tvrdenia a uviedol žalovaný nespĺnil povinnosť tvrdenia vo vzťahu k rozhodujúcim skutočnostiam, keď nijakým spôsobom nespochybnil ani nepoprel dôvodnosť, ani výšku žalobcom uplatňovaného nároku na náhradu škody. Žalovaným uvedené tvrdenia sa týkajú iba skutočností zavádzajúco a účelovo opisujúcich záväzkový vzťah existujúci medzi stranami sporu, ktorý vznikol na základe Zmluvy, a tiež dôvody neplnenia povinností žalovaným. Žiadna zo skutočností uvedená žalovaným nepopiera ani nevyvracia dôvodnosť, ani výšku nároku žalobcu na náhradu škody, žalovaný neuviedol dôkazy za účelom preukázania tvrdení, ktoré by súviseli s meritom sporu. Má za to, že jeho nárok voči žalovanému je dôvodný.

8. Žalobca do spisu doložil nasledovné listiny: Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.05.2017 , Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.05.2017, žiadosť žalovaného a oznámenie vyjadrenie žalobcu k žiadosti, žiadosť o výkon zrážok, Dopyt, Odpoveď na Dopyt, Trestné oznámenie, Predvolanie, Zápisnica o výsluchu osoby, Podanie, Vyžiadanie ,Stanovisko k Vyžiadaniu ,Odpoveď NBS, Faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 20.08.2018 s prílohou, Faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 22.07.2018 s prílohou, Faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 25.09.2018 s prílohou, XX/XXXX až XX/XXXX - vystavenie a úhrada faktúr Advokátskej kancelárie VIVID LEGAL, Faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 20.08.2018 s prílohou, Faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 30.10.2018 s prílohou, Výzva na náhradu škody.

9. Žalovaný do spisu predložil nasledovné listiny: Upovedomenie zo dňa 25.06.2018, Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.05.2017, zápisnica o výsluchu osoby, upomienka č.1 zo dňa 27.06.2018, zo dňa 27.07.2018, zo dňa 27.08.2018, oznámenie o uložení zásielky, sms, odchádzajúce transakcie, upovedomenie o vznesení obvinenia,

10. Uznesením zo dňa 31.05.2021 súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde O., pod sp. zn. 13C/6/2020. V odôvodnení uviedol, že konaní vo veci samej sa žalobca domáha voči žalovanému náhrady škody vo výške 1.483,75 eur s príslušenstvom. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalovaný šikanóznym výkonom svojich práv spôsobil žalobcovi škodu predstavujúcu peňažné prostriedky, ktoré žalobca bol nútený uhradiť advokátskej kancelárii, aby náležite zabezpečila ochranu proti útokom zo strany žalovaného. Uviedol, že žalovaný, ktorý je dlžníkom žalobcu, ktorý svoj dlh dobrovoľne neuhrádza, chcel šikanóznym výkonom svojich práv zastrašiť žalobcu, spôsobiť mu ujmu v podnikaní s cieľom, aby žalobca upustil od zrážok zo mzdy žalovaného na základe Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.5.2017. Žalobca považoval konanie žalovaného za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Súd zo spisu Okresného súdu O. sp. zn. 13C/6/2020 zistil, že žalovaný sa v

predmetnom konaní domáha, aby súd vydal rozsudok, ktorým žalovanému (v tomto konaní žalobcovi) uloží povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.05.2017 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným. Spolu so žalobou sa žalovaný domáhal aj vydania neodkladného opatrenia, ktorým by súd žalovanému (v tomto konaní žalobcovi) uložil povinnosť zdržať sa výkonu uplatňovania zrážok zo mzdy žalobcu (v tomto konaní žalovaného) podľa dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.5.2017. Okresný súd O. uznesením zo dňa 02.03.2020, sp. zn. 13C/6/2020-16, právoplatným dňa 27.03.2020, uložil žalovanému (v tomto konaní žalobcovi) zdržať sa uplatňovania zrážok zo mzdy podľa dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.5.2017. Súd dospel k záveru, že je potrebné toto konanie prerušiť do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde O., pod sp. zn. 13C/6/2020, nakoľko je nepochybné, že sú splnené podmienky pre prerušenie konania v zmysle § 164 CSP, pretože na Okresnom súde O. prebieha konanie pod sp. zn.

13C/6/2020, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam aj pre rozhodnutie o predmetnej žalobe o zaplatenie 1.483,75 eur s príslušenstvom.

11. Z rozsudku Krajského súdu Prešov č.k. 19Co/22/2022-393 vyplýva, že odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a uložil žalovanému (žalobca v tomto konaní) povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.05.2017 uzavretej medzi stranami sporu. Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplýva, že odvolací súd namietanú Dohodu o zrážkach zo mzdy vyhodnotil za neplatnú.

12. V priebehu konania došlo k vyhláseniu konkurzu na majetok a k návrhu správcu na pokračovanie v konaní.

13. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 16.02.2024, na ktoré sa žalovaný nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil a nežiadal o odročenie pojednávania. Preto súd konal a rozhodol vo veci v jeho neprítomnosti ( § 180 CSP).

14. Podľa § 80 odsek 1,2 a 3 CSP, ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli. Súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované. Ten, kto vstupuje do konania, prijíma stav konania ku dňu jeho vstupu.

15. Podľa § 13 CSP na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

16. Podľa § 14CSP všeobecným súdom fyzickej osoby je súd, v ktorého obvode má fyzická osoba adresu trvalého pobytu.

17. Podľa § 19 písm. b) CSP opri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody.

18. Podľa § 52 odsek 1,2 ,3 a 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 3 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Fyzické a právnické osoby, štátne orgány a orgány miestnej samosprávy dbajú o to, aby nedochádzalo k ohrozovaniu a porušovaniu práv z občianskoprávných vzťahov a aby sa prípadné rozpory medzi účastníkmi odstránili predovšetkým ich dohodou.

20. Podľa § 420 odsek 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

21. Podľa § 424 Občianskeho zákonníka za škodu zodpovedá aj ten, kto ju spôsobil úmyselným konaním proti dobrým mravom.

22. Podľa § 442 odsek 1 a 3 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

23. Predovšetkým súd uvádza, že pokiaľ žalovaný namietal miestnu nepríslušnosť zaniknutého Okresného súdu Bratislava II po postúpení veci z upomínacieho súdu s poukazom na skutočnosť, že ide o spotrebiteľský spor, tak súd nepovažuje túto námietku za dôvodnú. V predmetnej veci ide nepochybne o nárok žalobcu na náhradu škody a nie o spotrebiteľský spor. V tomto prípade je miestne príslušným súdom aj súd podľa § 19 písm. b) CSP, nakoľko ku skutočnosti, ktorá zakladá jeho právo na náhradu škody došlo v jeho obvode. Preto súd vec prejednal a rozhodol, nakoľko má za to, že je miestne príslušným súdom.

24. S poukazom na citované zákonné ustanovenia a vykonané dokazovanie súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu voči žalovanému nie je dôvodná.

25. Zodpovednosť za škodu podľa § 424 je typickou subjektívnou zodpovednosťou, pretože vznik zodpovednosti sa tu viaže na úmyselné konanie. Na rozdiel od § 420 ods. 3 sa nepredpokladá zavinenie škodcu. Je teda úlohou poškodeného dokázať existenciu úmyselného konania škodcu. Na rozdiel od iných prípadov zodpovednosti za škodu tu nemusí byť porušená určitá právna povinnosť. Stačí, keď sa dokáže, že išlo o úmyselné konanie proti dobrým mravom. Čo treba považovať za dobré mravy, sme vysvetlili v § 3 a 39 (bližšie pozri vysvetlivky k týmto ustanoveniam). V súvislosti so zodpovednosťou za škodu podľa § 424 stačí povedať, že za konanie proti dobrým mravom treba považovať také konanie, ktoré síce priamo neodporuje zákonu, ani ho neobchádza (§ 39), ale ktoré poškodzuje záujmy tretích osôb (fyzických alebo právnických) tým, že ide o konanie, ktoré sa medzi slušnými občanmi považuje za neprípustné a ktoré by sa preto ani nemalo vyskytovať.

26. Je nepochybné, že žalobca si v konaní na tunajšom súde uplatňuje voči žalovanému náhradu škody v zmysle § 424 Občianskeho zákonníka v zmysle,

ktorého za škodu zodpovedá aj ten, kto ju spôsobil úmyselným konaním proti dobrým mravom. Občiansky zákonník, ani iný predpis nedefinuje pojem dobré mravy. Termín "dobré mravy" nachádzame napríklad v § 3 Občianskeho zákonníka podľa, ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Súdna prax zaujala názor, že postup súdu podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka má miesto len vo výnimočných situáciách, kedy k výkonu práva založeného zákonom dochádza z iných dôvodov, než je dosiahnutie hospodárskych cieľov či uspokojenie iných potrieb, kedy hlavná alebo aspoň prevažujúca motivácia je úmysel poškodiť či znevýhodniť povinnú osobu (tzv. šikanózný výkon práva), prípadne kedy je zrejmé, že výkon práva vedie k neprijateľným dôsledkom prejavujúcim sa ako vo vzťahu medzi účastníkmi, tak na postavení niektorého z nich navonok. Korektív dobrých mravov však nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesmie neprímerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúce z právnych noriem.

27. Podmienkou vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 424 je teda úmyselné konanie proti dobrým mravom, ktorým bola tretej osobe spôsobená škoda. Medzi úmyselným konaním proti dobrým mravom a škodou spôsobenou týmto konaním musí byť príčinná súvislosť ( vecná a časová).

28. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalovaný šikanóznym výkonom svojich práv spôsobil žalobcovi škodu predstavujúcu peňažné prostriedky, ktoré žalobca bol nútený uhradiť advokátskej kancelárii, aby náležite zabezpečila ochranu proti útokom zo strany žalovaného. Uviedol, že žalovaný, ktorý je dlžníkom žalobcu, ktorý svoj dlh dobrovoľne neuhrádza, chcel šikanóznym výkonom svojich práv zastrašiť žalobcu, spôsobiť mu ujmu v podnikaní s cieľom, aby žalobca upustil od zrážok zo mzdy žalovaného na základe Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.5.2017. Žalovaný sa bránil, keď v zásade uvádzal, že so žalobou nesúhlasí a len sa bránil praktikám žalovaného a realizácii Dohody o zrážkach, ktorú nepodpísal a na základe ktorej mu boli konaním žalobcu realizované zrážky zo mzdy zamestnávateľom, s čím nesúhlasil. Práve konanie žalobcu označil ako protiprávne voči nemu.

29. Súd uvádza, že pokiaľ žalobca v spore tvrdil, že žalovaný sa tým, že podal podnet NBS a trestné oznámenie konal voči nemu šikanózne a chcel ho zastrašiť v realizácii jeho práv, tak tieto svoje skutkové tvrdenia v tom zmysle, že sa jednalo o úmyselné konanie žalovaného s cieľom spôsobiť mu škodu a ohroziť tak jeho podnikanie, relevantne nepreukázal. Pokiaľ ide o podnet NBS, tak súd uvádza, že táto inštitúcia vykonáva dohľad nad žalobcom v zmysle svojich zákonných oprávnení. Tým, že NBS prijala podnet žalovaného a vyzvala žalobcu na predloženie požadovaných podkladov a to pod hrozbou pokuty v prípade ich nepredloženia, nie je šikanóznym výkonom práv zo strany žalovaného, nakoľko ten nemá žiadne oprávnenia vo vzťahu k dohľadu NBS a prípadného udeľovania pokút za ich nesplnenie povinným subjektom. Nemohlo preto potom ani dôjsť k žiadnej reálnej hrozbe finančnej straty žalobcovi NBS vo

vzťahu k podanému podnetu žalovaným, nakoľko je výlučne v kompetencii tohto orgánu, či vykoná dohľad, alebo nie a či udelí pokutu alebo nie za prípadné nesplnenie povinnosti žalobcu predložiť

požadované dokumenty. Pokiaľ ide o podané trestné oznámenie, ani z obsahu tohto nevyplývajú skutočnosti šikanózneho výkonu práv žalovaného v rozpore s dobrými mravmi a už vôbec nie úmysel tak konať, nakoľko v ňom a uviedol opis skutočností, ktoré viedli k jeho zrážkam zo mzdy. Navyše významné je aj to, že žalovaný sa iba bránil ako spotrebiteľ, ktorý mal za to, že zrážky zo mzdy nie sú voči nemu realizované zo strany žalobcu zákonne a na túto skutočnosť ( okrem iného ) upozorňoval aj žalobcu vo svojich podaniach, ktoré predložil v konaní žalobca. Tieto žalovaným namietané skutočnosti, a jeho dôvodné sa bránenie realizácii zrážok zo mzdy žalovaného na základe Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.05.2017, napokon potvrdil aj súd, ktorý žalobcovi právoplatne uložil povinnosť zdržať sa realizácie predmetnej dohody, nakoľko ju súd považoval od počiatku za neplatnú ( viď odôvodnenie rozsudku KS Prešov ).

30. S poukazom na uvedené súd uzavrel, že žalobca ničím relevantne nepreukázal, že žalovaný sa dopustil voči žalobcovi úmyselného konania proti dobrým mravom, na základe ktorého mu vznikla škoda v žalovanej výške a už vôbec nie, že táto škoda vznikla v príčinnej súvislosti s úmyselným konaním žalobcu. Nakoľko neboli splnené zákonné predpoklady na vyhoviecie nároku žalobcu na náhradu škody, súd sa ďalej nezaoberal správnosťou uplatnenej výšky škody. Súd nevykonal žalovaným navrhované dokazovanie, ktorým žiadal, aby súd žalobcovi uložil povinnosť ním uvedené predložiť listiny, nakoľko to nebolo pre rozhodnutie vo veci potrebné

31. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

32. Pre úplnosť súd uvádza, že žalobca podaním doručeným súdu dňa 19.02.2024 oznámil súdu postúpenie jeho pohľadávky voči žalovanému inému subjektu, avšak nepodal procesný návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu, pričom oznámenie o postúpení pohľadávky takýmto procesným návrhom nie je a preto nebolo ani potrebné o ňom rozhodovať( § 80 CSP).

33. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení podľa úspechu strán v spore. Nakoľko mal žalovaný v spore plný úspech, súd priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

36. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Podľa § 18n ods. 1 písm. d) a ods.2 písm. d) zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky v znení platnom a účinnom ku dňu 01.06.2023, od 1. júna 2023 sa Okresný súd Bratislava IV označuje ako Mestský súd Bratislava IV. Od 1. júna 2023 prechádza výkon súdnictva v ostatných veciach z Okresného súdu Bratislava I, Okresného súdu Bratislava II, Okresného súdu Bratislava III a Okresného súdu Bratislava V na Mestský súd Bratislava IV. S poukazom na uvedené preto o žalobách v občianskoprávných veciach, ktoré boli podané na zaniknutý Okresný súd Bratislava II do 31.05.2023, je príslušný konať a rozhodovať Mestský súd Bratislava IV.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný v stanovenej lehote dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.